

Tommi, Lili, húsvéti erdőcsoda

Egyszer, egy illatos, tavaszi reggelen az erdőben halkán csengett minden ág. Csing-ling, szóltak a kis harangvirágok, és közben színes tojások bujkáltak a fűben. Itt élt Tomi, a bátor húsvéti nyuszi, és Lili, a kíváncsi tündér. Ma nagyon különleges húsvéti napjuk kezdődött.

Csillogó nyomok az avarban

A húsvéti erdőben ragyogott a reggel. A fák között puha köd ült, és a madarak csicseregtek: csip-csip-csirip! Tomi, a fehér nyuszi, nagyot ugrott. Bumm, puhán ért földet a mohán.

– Lili, ébredj! – szólt. – Ma kell a tojásokat a nagy tisztásra vinni!

Lili, a tavasz tündér, finoman lebbent. Ruháján apró virágok táncoltak.

– Jövök már! – nevetett, és kisport a fák közül.

A húsvéti fa alatt egy nagy fonott kosár várta őket. Tomi belenézett.

– Hoppá... üres – csodálkozott.

Lili homlokát ráncolta, aztán elmosolyodott.

– Nézd csak! Csillogó nyomok! – mutatta az avart, ahol apró, fényes pöttyök vezettek az erdő belseje felé.

A fényes nyomok között itt-ott zöld fűszálak hajoltak félre, mintha valami gurult volna rajtuk.

– A tojások elgurultak – kuncogott Lili. – Biztos játszani akartak az erdőben.

Tomí füle megmozdult.

– Akkor megkeresünk minden egyes tojást, és visszahozzuk a kosárba. Úgy lesz jó, ha mind együtt pihennek a tisztáson.

Lili bólintott.

– Igen, és útközben megnézünk minden titkos zugot is – mondta, szeme vidáman csillogott.

A nyomok egyszer csak sűrű bokorhoz vezettek. A bokor belsejéből halk zörrenés hallatszott: zsupsz.

– Hallottad? – súgta Lili.

Tomí óvatosan arrébb húzott egy ágat, és mindketten kíváncsian lestek be a sötétzöld levelek közé.

A csibe titkos hídja

A bokor alól hirtelen vidám hang szólalt meg.

– Csip-csip! Ne féljetek, csak én vagyok! – és egy pici sárga csibe bújt elő. Fején csíkos tojáshéj sapka ült.

– Szia, én Tomi vagyok – mutatkozott be a nyuszi.

– Én pedig Lili – mosolygott a tündér.

– Engem Pipinek hívnak – billegett a csibe. – Láttam, ahogy a tojások gurulnak. Elbújtak a patak túloldalán.

Tomi szeme felcsillant.

– Pont oda tartunk! Eljössz velünk?

– Csip, persze! – csapott egyet apró szárnyaival Pipi.

Elindultak. Lábuk alatt ropogott az avar: ropp-ropp. A csillogó nyomok egyre fényesebbek lettek, mintha sietnének előttük.

Hamarosan elérték a patakot. A víz csobogott: csob-csob, és apró buborékok ugráltak a felszínen.

– Jaj, ez széles – mondta Lili, és kicsit aggódva nézett át a túlpartra.

Tommi méregette a partot.

– Én át tudok ugrani, de nektek túl nagy lenne – vakarta a fejét.

Pipi csillogó szemmel toppantott.

– Ismerek egy titkos kis hidat! – csipogta. – Gyere, kövessetek!

A kis csibe egy kanyargós ösvényre vitte őket. A fák közelebb hajoltak, mintha kíváncsian figyelnék őket. Az út végén mohapárnákból és vastag gyökerekből állt össze egy puha, keskeny híd.

– Tipp-topp, tipp-topp – ment át rajta Pipi.

Lili óvatosan követte, Tommi pedig nagyokat lépve utánuk ballagott.

Tarka tojáseső a tisztáson

A híd után az erdő egyszer csak kitárult. Egy nagy, napos tisztásra értek. A fűben színes tojások gurigáztak ide-oda.

– Nézd, ott egy pöttyös! – kiáltotta Lili.

– Ott meg egy csíkos! – mutatott Tomi.

Pipi vidáman kergette az egyik tojást.

– Csip-csip, gyertek vissza a kosárba! – kacagott.

De a tojások csak gurultak tovább: pörg-pörg, bum-bum, neki a puha fűnek.

– Így sose érünk a végére – lihegte Tomi, de a szeme mégis mosolygott.

Lili halkán gondolkodott, aztán felragyogott az arca.

– Kitaláltam valamit! Fogjunk össze!

Lili magasra emelte a kezét.

– Most tapsoljunk egyszerre! – kérte. – A tojások szeretik a vidám hangot.

Tomi felugrott, Pipi mellé állt, és hárman egyszerre kezdték:

– Taps-taps, klap-klap! – zengett a tisztás.

A tojások megálltak, mintha figyelnének, aztán lassan, pattogva elindultak felénk: patt-patt, hopp-hopp.

Tomi kinyújtotta a kosarat, Pipi finoman terelgette a tojásokat, Lili pedig tündérport hintett körük, ami lágyan szikrázott.

Nemsokára az összes tojás a kosárban pihent. A tisztáson békés csönd lett, csak a madarak énekeltek halkán.

– Kész is – sóhajtott elégedetten Tomi.

– Szép húsvéti nap lett – mosolygott Lili.

Pipi nagyot ásított.

– Csip... holnap is játszunk? – kérdezte.

– Holnap is – felelték egyszerre, és együtt indultak vissza az erdei fához.

**Este a húsvéti erdő elcsendesedett. A színes tojások
puhán pihentek a kosárban, a fán pici fények
pislogtak. Tomi nagyot ásított, Lili tündérporral
lággy fényt hintett köréjük. A szívük tele volt
melegséggel, és tudták, holnap is várja őket a
vidám, biztonságos erdő. Halkan, mosolyogva
aludtak el.**